

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Rizastad 10 mg tabletti, suussa hajoava

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi 10 mg:n suussa hajoava tabletti sisältää 14,53 mg ritsatriptaanibentsoattia, joka vastaa 10 mg ritsatriptaania.

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Suussa hajoava tabletti.

Valkoinen tai luonnonvalkoinen, pyöreä, tasainen, viistoreunainen tabletti läpimaltaan 10 mm.

4. KLIININSET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Ennakk-oirein tai ilman ennakk-oireita ilmenevien migreenikohtausten päänsärkyvaiheen akuutti hoito. Rizastad-tabletteja ei pidä käyttää ennaltaehkäisevästi.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

18-vuotiaat ja täty vanhemmat aikuiset

Suositeltu annos on 10 mg.

Annoksen uusiminen: Annosten välin tulee olla vähintään kaksi tuntia; 24 tunnin aikana saa ottaa enintään kaksi annosta.

- *Päänsäryyn uusiutuminen 24 tunnin kuluessa:* Jos ensimmäisen annoksen jälkeen ohimennyt päänsärky palaa, voidaan ottaa yksi lisäannos. Edellä mainitut annosrajat tulee huomioida.
- *Jos vastetta ei todeta:* Toisen annoksen tehokkuutta samaan kohtaukseen, johon ensimmäinen annos ei ole tehonné, ei ole selvitetty kontrolloiduissa tutkimuksissa. Näin ollen potilaan ei tule ottaa toista annosta kohtaukseen, johon ensimmäinen annoskaan ei ole tehonné.

Kliinisten tutkimusten mukaan hoito voi tehosta myöhempissä kohtauksissa, vaikkei se olisi tehonné yhdessä kohtauksessa.

Erityisryhmät

Jollekin potilaille tulee käyttää pienempää (5 mg:n) ritsatriptaaniannosta, erityisesti seuraavilla potilaasryhmillä:

- propranololia käyttävät potilaat. Ritsatriptaanin ja propranololin annosten välin tulee olla vähintään kaksi tuntia. (Ks. kohta 4.5.)
- potilaat, joilla on lievä tai kohtalainen munuaisten vajaatoiminta
- potilaat, joilla on lievä tai kohtalainen maksan vajaatoiminta.

Annosten välin tulee olla vähintään kaksi tuntia; 24 tunnin aikana saa ottaa enintään kaksi annosta.

Yli 65-vuotiaat potilaat

Ritsatriptaanin turvallisuutta ja tehokkuutta yli 65-vuotiaiden potilaiden hoidossa ei ole järjestelmällisesti tutkittu.

Pediatriset potilaat: Lapset ja nuoret (alle 18-vuotiaat)

Ritsatriptaanin turvallisuutta ja tehoa alle 18-vuotiaiden lasten ja nuorten hoidossa ei ole vielä varmistettu.

Saatavissa olevan tiedon perusteella, joka on kuvattu kohdissa 5.1 ja 5.2, ei voida antaa suosituksia annostuksesta.

Antotapa

Suussa hajoavia tabletteja ei tarvitse ottaa nesteen kera. Tabletti asetetaan kielen päälle, jossa se liukenee, ja se niellään syljen mukana. Suussa hajoavia tabletteja voidaan käyttää silloin, kun vettä ei ole saatavilla, tai jos halutaan välittää tabletin ja veden nielemisen mahdollisesti aiheuttamaa pahoinvointia ja oksentelua. Ritsatriptaani voi imetyyä suussa hajoavasta tabletista hitaasti ja siten vaikutuksen alku voi viivästyä.

Ruoan vaikutus imetyymiseen: Ritsatriptaanin imetyminen viivästyy noin tunnin otettaessa valmiste ruokailun yhteydessä. Siten vaikutuksen alku voi viivästyä, jos ritsatriptaanivalmiste otetaan ruoan kanssa. (Ks. kohta 5.2.)

4.3 Vasta-aiheet

- yliherkkyyys ritsatriptaanille, mentolille tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille
- samanaikainen monoaminioksidaasin (MAO) estäjien käyttö tai valmisteen käyttö kahden viikon sisällä MAO:n estäjän käytön lopettamisesta (ks. kohta 4.5.)
- ritsatriptaania ei pidä antaa potilaalle, jolla on vaikea-asteinen maksan tai munuaisten vajaatoiminta
- ritsatriptaania ei pidä antaa potilaalle, jolla on ollut aivohalvaus tai ohimenevä aivoverenkiertohäiriö (TIA)
- keskivaика tai vaikea hypertensio tai hoitamaton lievä hypertension
- tutkimuksin todettu sepelvaltimotauti, mukaan luettuna iskeeminen sydänsairaus (angina pectoris, aikaisemmin sairastettu sydäninfarkti tai tutkimuksin todettu oireeton iskemia), oireet tai merkit iskeemisestä sydänsairaudesta tai Prinzmetal-in angina
- ääreisverenkierron häiriöt
- ritsatriptaanin samanaikainen käyttö ergotamiinin, ergotamiinin johdannaisten (mukaan lukien metysergidi) tai muiden 5-HT_{1B/1D}-reseptoriagonistien kanssa (ks. kohta 4.5).

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Ritsatriptaania tulee antaa vain potilaille, joilla migreenidiagnoosi on varmistettu. Sitä ei pidä antaa potilaille, joilla on basilaarinen tai hemipleginen migreeni.

Ritsatriptaanilla ei pidä hoitaa "epätyypillistä" päänsärkyä eli päänsärkyä, joka saattaa olla yhteydessä mahdollisesti vakavaan sairauteen (esim. aivohalvaukseen tai aneurysman repeämään), jossa aivoverisuonten supistuminen voi olla haitallista.

Ritsatriptaani voi aiheuttaa ohimeneviä oireita kuten rintakipua ja puristavia tuntemuksia. Nämä oireet voivat olla voimakkaita ja tuntua myös kaulan alueella (ks. kohta 4.8). Jos näiden oireiden katsotaan olevan merkki iskeemisestä sydänsairaudesta, ei ritsatriptaania tule enää antaa ja potilaan tila on arvioitava asianmukaisesti.

Kuten ei muitakaan 5-HT_{1B/1D}-reseptoriagonisteja, myöskaän ritsatriptaania ei tule antaa ilman

ennakkotutkimuksia potilaille, joilla saattaa olla diagnostimatona sydänsairaus tai potilaille, joilla on sepelvaltimotaudin vaara (esim. hypertonikot, diaabeetikot, tupakojat, nikotiinikorvaushoitoa käyttävät, yli 40-vuotiaat miehet, postmenopausaaliset naiset, potilaat, joilla on haarakatkos ja potilaat, joiden suvussa on esiintynyt paljon sepelvaltimotautia). Ennakkotutkimukset eivät välttämättä paljasta kaikkia potilaita, joilla on sydänsairaus. Erittäin harvinaisissa tapauksissa on 5-HT₁-agonistien käytön yhteydessä esiintynyt vakavia sydäntapahtumia potilailla, joilla ei ole ollut sydänsairautta. Potilaille, joilla on tutkimuksin todettu sepelvaltimotauti, ei pidä antaa ritsatriptaania. (Ks. kohta 4.3.)

5-HT_{1B/1D}-reseptoriagonistien käytön yhteydessä on esiintynyt sepelvaltimospasmeja. Sydänlihasiskemiaa ja sydäninfarkteja on ilmoitettu esiintyneen harvoin 5-HT_{1B/1D}-reseptoriagonistien kuten ritsatriptaanin käytön yhteydessä (ks. kohta 4.8).

Muita 5-HT_{1B/1D}-agonisteja (esim. sumatriptaania) ei pidä käyttää samanaikaisesti ritsatriptaanin kanssa (ks. kohta 4.5).

Ritsatriptaaninannoksen jälkeen on suositeltavaa odottaa vähintään 6 tuntia ennen ergotamiini-typpisten lääkkeiden (esim. ergotamiini, dihydroergotamiini tai metysergidi) ottamista. Ergotamiinia sisältävien valmisteiden käytön jälkeen on pidettävä vähintään 24 tunnin tauko ennen ritsatriptaanin ottamista. Vaikka klinis-farmakologisessa tutkimuksessa, jossa 16 terveelle miehelle annettiin suun kautta ritsatriptaania ja parenteraalisesti ergotamiinia, ei havaittu toisiaan vahvistavia vasospastisia vaikuttuksia, tällaiset vaikutukset ovat teoriassa mahdollisia. (Ks. kohta 4.3.)

Serotoniiinisyndroomaa (johon on liittynyt mielentilan muutoksia, autonomisen hermoston epävakautta ja hermo-lihaspoikkeavuuksia) on raportoitu, kun triptaaneja on annettu samanaikaisesti selektiivisten serotoniinin takaisinoton estäjien (SSRIt) tai serotoniinin ja noradrenaliinin takaisinoton estäjien (SNRIt) kanssa. Nämä reaktiot saattavat olla vaikeita. Jos ritsatriptaanin käyttö yhdessä SSRI:n tai SNRI:n kanssa on kliinisesti perusteltua, potilaita on syytä seurata tarkoin, erityisesti hoidon alkuvaiheessa, jolloin annoksia nostetaan, tai jos hoitoon lisätään jokin muu serotonerginen lääkevalmiste (ks. kohta 4.5).

Haittavaikuttuksia voi esiintyä enemmän, jos triptaaneja (5-HT_{1B/1D}-agonisteja) ja mäkkikuismaa (*Hypericum perforatum*) sisältäviä rohdosvalmisteita käytetään samanaikaisesti.

Angioedeemaa (kuten kasvojen, kielen ja nielun turvotusta) voi esiintyä potilailla, jotka saavat triptaaneja, mm. ritsatriptaania. Jos kielen tai nielun angioedeemaa ilmaantuu, potilasta on tarkkailtava, kunnes oireet ovat hävinneet. Hoito on lopetettava heti ja vaihdettava muuhun lääkeaineryhmään kuuluvaan lääkkeeseen.

Interaktioiden mahdollisuus on otettava huomioon annettaessa ritsatriptaania potilaille, jotka saavat CYP 2D6 -substraatteja (ks. kohta 4.5).

Särkylääkepäänsärky

Päänsärynhoitoon tarkoitettujen lääkkeiden pitkittynyt käyttö voi pahentaa päänsärkyä. Jos näin tapahtuu tai tälläista tilannetta epäillään, tulisi potilaan käännyä lääkärin puoleen ja lääkitys tulisi keskeyttää.

Särkylääkepäänsärkyä voidaan epäillä potilailla, joilla on toistuvaa tai päivittäistä päänsärkyä säännöllisestä päänsärkylääkkeiden käytöstä huolimatta (tai johtuen).

Apuaine

Tämä lääkevalmiste sisältää alle 1 mmol natriumia (23 mg) per suussa hajoava tabletti eli sen voidaan sanoa olevan ”natriumiton”.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Ergotamiini, ergotamiinin johdannaiset (mukaan lukien metysergidi), muut 5 HT_{1B/1D}-

reseptoriagonistit:

Additiivisen vaikutuksen vuoksi ritsatriptaanin käyttö yhdessä ergotamiinin, ergotamiinin johdannaisten (mukaan lukien metysergidi) tai muiden 5 HT_{1B/1D}-reseptoriagonistien (esim. sumatriptaani, tsolmitriptaani, naratriptaani) kanssa lisää sepelvaltimon supistumisvaaraa ja hypertension vaaraa. Siksi yhdistelmä on kontraindikoitu (ks. kohta 4.3).

Monoamiinioksidaasin estäjät:

Ritsatriptaani metaboloituu pääasiassa monoamiinioksidaasin alatyppi A:n (MAO-A:n) välityksellä. Ritsatriptaanin ja sen aktiivisen N-monodesmetyylimetaboliitin pitoisuus plasmassa lisääntyi, kun samanaikaisesti annettiin selektiivistä reversiibeliä MAO-A:n estäjää. Ei-selektiivisten reversiibielien (esim. linetsolidi) ja irreversiibielien MAO:n estäjien vaikutukset ovat oletettavasti samankaltaiset tai voimakkaammat. Sepelvaltimon supistumisvaaran ja hypertensiovaaran vuoksi ritsatriptaania ei saa antaa potilaille, jotka käyttävät MAO:n estäjiä. (Ks. kohta 4.3.)

Beetasalpaajat:

Samanaikainen propranololin käyttö saattaa lisätä ritsatriptaanin pitoisuutta plasmassa. Lisäys johtuu todennäköisimmin ensikierron metabolismin interaktiosta näiden kahden lääkeaineen väillä, sillä MAO-A on osallisena sekä ritsatriptaanin että propranololin metalliassa. Interaktio aiheuttaa keskimäärin 70–80 prosentin lisäyksen AUC- ja C_{max}-arvoissa. Propranololihoitoa saavilla potilailla tulee käyttää 5 mg:n ritsatriptaaniannosta. (Ks. kohta 4.2.)

Yhteisvaikutustutkimuksessa nadololi ja metoprololi eivät muuttaneet ritsatriptaanin pitoisuutta plasmassa.

Selektiiviset serotoniinin takaisinoton estäjät (SSRI) / serotoniinin ja noradrenaliinin takaisinoton estäjät (SNRI) ja serotoninisyndrooma:

Joissakin raporteissa on kuvattu potilaita, joilla on serotoniinisydroomaan sopivia oireita (mielentilan muutoksia, autonomisen hermoston epävakautta ja hermo-lihaspoikkeavuuksia) selektiivisen serotoniinin takaisinoton estäjän (SSRI) tai serotoniinin ja noradrenaliinin takaisinoton estäjän (SNRI) ja triptaanien käytön seurauksena (ks. kohta 4.4).

In vitro -tutkimukset osoittavat, että ritsatriptaani estää sytokromia P450 2D6 (CYP 2D6). Kliinistä tietoa interaktioista ei ole saatavilla. Interaktioiden mahdollisuus on otettava huomioon annettaessa ritsatriptaania potilaille, jotka saavat CYP 2D6 -substraatteja.

4.6 He delmällisyys, raskaus ja imetyys

Hedelmällisyys

Vaikutuksia ihmisen hedelmällisyyteen ei ole tutkittu. Eläinkokeissa todettiin vain vähäisiä vaikutuksia hedelmällisyyteen plasmapitoisuksilla, jotka ylittävät huomattavasti terapeutit set pitoisuudet ihmisillä (yli 500-kertaisesti).

Raskaus

Ritsatriptaanin turvallisuutta raskauden aikana ei ole osoitettu ihmisillä. Eläinkokeissa ei ole todettu terapeutisen tason ylittävillä annoksilla haitallisia vaikutuksia alkion tai sikiön kehitykseen, tiineyden kulkun, synnytykseen tai syntymän jälkeiseen kehitykseen.

Koska eläimillä tehdyt tutkimukset vaikutuksista lisääntymiseen ja sikiön kehitykseen eivät aina ennusta lääkkeen vaikutusta ihmiseen, ritsatriptaania tulisi käyttää raskauden aikana vain, jos se on selvästi tarpeen.

Imetyys

Rotilla tehdyissä tutkimuksissa ritsatriptaania eritti runsaasti maatoon. Poikasilla todettiin ohimenevää, hyvin vähäistä painon laskua ainoastaan silloin, kun emon systeeminen altistus oli paljon suurempi kuin suurin altistus ihmisellä. Ihmistä koskevaa tutkimustietoa ei ole.

Varovaisuutta on näin ollen noudatettava annettaessa ritsatriptaania imettäville naisille. Lapsen altistus tulisi minimoida vältämällä imetystä 24 tunnin ajan ritsatriptaaniannoksen jälkeen.

4.7 Vaikutus ajokykyn ja koneiden käyttökykyn

Migreeni tai ritsatriptaanihoito saattaa aiheuttaa uneliaisuutta joillekin potilaille. Joillakin ritsatriptaania saaneilla potilailla on todettu myös huimausta. Potilaiden tulee tämän vuoksi arvioida kykynsä suorittaa monimutkaisia tehtäviä migreenikohtausten aikana sekä otettuaan ritsatriptaania.

4.8 Hattavaikutukset

8630 aikuispotilasta on saanut ritsatriptaania pisimmillään vuoden kestäneissä kontrolloiduissa klinisissä tutkimuksissa. Yleisimmät klinisissä tutkimuksissa todetuista hattavaikutuksista olivat huimaus, uneliaisuus sekä voimattomuus tai väsymys.

Hattavaikutuksia, joita on todettu klinisissä tutkimuksissa ja/tai raportoitu lääkkeen tultua kliniseen käyttöön ovat: hyvin yleinen ($\geq 1/10$), yleinen ($\geq 1/100, < 1/10$), melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$), harvinainen ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$), hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$), tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arvointiin).

Immuunijärjestelmä

Harvinainen: yliherkkysreaktio, anafylaksia/anafylaktinen reaktio

Psyykkiset häiriöt

Melko harvinainen: desorientaatio, unettomuus, hermostuneisuus

Hermosto

Yleinen: heitehuimaus, uneliaisuus, parestesia, päänsärky, hypoesthesia, tarkkaavaisuuden heikkeneminen, vapina

Melko harvinainen: ataksia, huimaus, makuhäiriöt/paha maku

Harvinainen: pyörtyminen

Tuntematon: kouristukset, serotoniinisyndrooma

Silmät

Yleinen: näön hämärtyminen

Sydän

Yleinen: palpitaatio, takykardia

Melko harvinainen: rytmihäiriö, poikkeava EKG

Harvinainen: aivohalvaus (useimmiten näitää hattavaikutuksia on esiintynyt potilaalla, joilla on sepelvaltimotautia ennustavia vaaratekijöitä), bradykardia

Tuntematon: sydänlihasiskemia tai sydäninfarkti (useimmiten näitää hattavaikutuksia on esiintynyt potilaalla, joilla on sepelvaltimotautia ennustavia vaaratekijöitä)

Verisuonisto

Yleinen: kuumat aallot

Melko harvinainen: hypertensio

Tuntematon: perifeerinen vaskulaarinen iskemia

Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina

Yleinen: nielun ärsytyys, hengenahdistus

Melko harvinainen: vinkuva hengitys

Ruoansulatuselimistö

Yleinen: pahoinvointi, oksentelu, suun kuivuminen, ripuli

Melko harvinainen: jano, ruoansulatushäiriöt

Tuntematon: iskeeminen koliitti

Iho ja ihonalainen kudos

Yleinen: punastuminen, hikoilu

Melko harvinainen: kutina, nokkosihottuma, angioedeema (esim. kasvojen, kielen ja nielun turvotus) (angioedeema, ks. myös kohta 4.4), ihottuma

Tuntematon: toksinen epidermaalinen nekrolyysi

Luusto, lihakset ja sidekudos

Yleinen: paikallinen painon tunne

Melko harvinainen: niskasärky, paikallinen puristuksen tunne, jäykkyys, lihasheikkous, kasvojen alueen kipu, lihaskipu

Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat

Yleinen: heikkous/väsymys, vatsa- tai rintakipu

Epäillystä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillystä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haiittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillystä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Yli 300 aikuispotilaalle tehdynä tutkimuksessa potilaat sietivät yleensä hyvin 40 mg ritsatriptaania (joka annettiin joko yhtenä annoksena tai kahtena annoksena kahden tunnin välein); huimaus ja uneliaisuus olivat yleisimmät lääkkeestä johtuneet haittavaikutukset.

Kliinis-farmakologisessa tutkimuksessa, jossa 12 koehenkilölle annettiin ritsatriptaania siten, että kumulatiivinen kokonaissannos oli 80 mg (neljän tunnin kuluessa), kahdella koehenkilöllä todettiin pyörtyminen ja/tai bradykardia. Näistä toisella, joka oli 29-vuotias nainen, alkoi ilmetä oksentelua, bradykardiaa ja huimausta kolme tuntia sen jälkeen, kun hän oli saanut yhteensä 80 mg ritsatriptaania (kahden tunnin kuluessa). Tunnin kuluttua näiden oireiden alkamisesta hänellä todettiin kolmannen asteen eteis-kammiokatkos, joka korjaantui atropiinilla. Toisella koehenkilöllä, joka oli 25-vuotias mies, ilmeni ohimenevä huimausta, pyörtyminen, inkontinen ja viiden sekunnin systoleväli (EKG-monitorissa) välittömästi kivuliaan laskimoverinäytteen oton jälkeen. Laskimoverinäyte otettiin kaksi tuntia sen jälkeen, kun koehenkilö oli saanut yhteensä 80 mg ritsatriptaania (neljän tunnin kuluessa).

Tämän lisäksi ritsatriptaanin farmakologisten ominaisuuksien perusteella saattaa yliannostuksen jälkeen ilmetä verenpaineen nousua tai muita tätä vakavampia sydän- tai verisuonioireita. Potilailla, joilla epäillään ritsatriptaaniyliannostusta, tulee harkita maha-suolikanavan puhdistusta (esim. mahahuuhtelua ja sen jälkeen aktiivihiilen antoa). Potilaan kliinistä tilaa ja EKG-käyrää tulee seurata vähintään 12 tuntia, vaikka kliinisiä oireita ei olisi havaittavissa.

Hemo- ja peritoneaalidialyysin vaikutusta seerumin ritsatriptaanipitoisuuteen ei tunneta.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Selektiiviset 5HT₁-reseptoriagonistit, ATC-koodi: N02C C04.

Ritsatriptaani sitoutuu selektiivisesti ja suurella affinitetilla ihmisen 5-HT_{1B}- ja 5-HT_{1D}-reseptoreihin. Sillä on vain vähän tai ei lainkaan vaikutusta tai farmakologista aktiivisuutta 5-HT₂- ja 5-HT₃-reseptoreihin, adrenergisiin alfa₁-, alfa₂- ja beetareseptoreihin, dopaminergisiin D₁- ja D₂-reseptoreihin, histaminergisiin H₁- reseptoreihin, muskariinireseptoreihin tai bentsodiatsepiiniresepioreihin.

Ritsatriptaanin terapeutinen vaikutus migreenipäänsärynen hoidossa johtuneen sen 5-HT_{1B}- ja 5-HT_{1D}-reseptoriagonistivaikeudista kallonsisäisiin aivojen pinnalla kulkeviin verisuoniin, joiden ajatellaan laajenevan kohtauksen aikana, ja niitä hermottavaan trigeminushermon. Näiden 5-HT_{1B}- ja 5-HT_{1D}-reseptoreiden aktivaatio voi aiheuttaa supistuksen kipua tuottavissa verisuonissa, estää neuropeptidien vapautumista vähentääne tulehdusreaktiota tuntoa aistivissa kudoksissa ja vähentää trigeminuksen välittämän kipuaistimuksen kulkua keskushermostoon.

Farmakodynaamiset vaikutukset

Aikuiset

Ritsatriptaanin suussa hajoavien tablettien teho aikuuttien migreenikohtausten hoidossa osoitettiin kahdessa satunnaistetussa plasebokontrolliodussa monikeskustutkimuksessa, joissa koeasetus oli samankaltainen kuin ritsatriptaanitableteilla tehdyissä tutkimuksissa. Toisessa tutkimuksessa (n=311) oireiden helpottuminen kahden tunnin kuluttua lääkkeen ottamisesta oli todettavissa noin 66 prosentilla valmistetta (5 mg tai 10 mg ritsatriptaania) saaneista potilaista, kun vastaava luku plaseboryhmässä oli 47 %. Laajemmassa tutkimuksessa (n=547) oireiden helpottuminen kahden tunnin kuluttua lääkkeen ottamisesta oli todettavissa 59 prosentilla Rizastad 5 mg -valmistetta saaneista potilaista ja 74 prosentilla Rizastad 10 mg -valmistetta saaneista potilaista, kun vastaava luku plaseboryhmässä oli 28 %. Rizastad myös lievensi migreenikohtausten yhteydessä esiintyvää toimintakyvyttömyyttä, pahoivointia ja herkkyyttä valolle ja äänille. Toisessa 10 mg annoksella tehdyssä tutkimuksessa todettiin merkitsevä kivun lievittyminen jo 30 minuutin kuluttua annostelusta (ks. kohta 5.2, Imeytyminen).

Tableteilla tehtyjen tutkimusten perusteella ritsatriptaani on tehokas kuukautisiin liittyvän eli kolmen päivän aikana ennen tai jälkeen kuukautisten alkua ilmenevän migreenin hoidossa.

Nuoret (12–17-vuotiaat)

Kylmäkuivattujen ritsatriptaanitablettien tehoa arvioitiin lapsipotilaiden (12–17-vuotiaiden) hoidossa rinnakkaisryhmillä tehdyssä satunnaistetussa, plasebokontrolliodussa, kaksoissokkoutetussa monikeskustutkimuksessa (n = 570). Tutkimukseen otettiin vain potilaita, joiden aikaisempi hoito tulehduskipulääkkeillä ja parasetamolilla oli osoittautunut tehottomaksi. Potilaille, joilla oli migreeniksi luokiteltava päänsärky, annettiin ensin plaseboa tai ritsatriptaania 30 minuutin kuluessa päänsärynen alkamisesta. Ellei 15 minuuttia kestääneen plasebojakson (*run-in*) aikana havaittu vastetta, potilaalle annettiin joko plaseboa tai ritsatriptaania yhden migreenikohtausen hoitoon.

Painonmukaista annostusta noudattaen 20 - < 40 kg painaville potilaille annettiin 5 mg ritsatriptaania ja ≥ 40 kg painaville potilaille 10 mg ritsatriptaania.

Tässä rajatun potilasjoukon (*enriched population*) tutkimuksessa ensisijaisessa tehoa mittaavassa päätetapahtumassa, joka oli kivuttomuus kahden tunnin kuluttua hoidosta (kohtalaisen tai vaikean päänsärynen lakkaaminen), vaikuttavan lääkehoidon ja plasebon ero oli 9 % (ritsatriptaani 31 % ja plasebo 22 % (p = 0,025)). Toissijaisessa päätetapahtumassa eli kivun lievittymisessä (kohtalaisen tai vaikean päänsärynen muuttuminen lieväksi tai lakkaaminen) ryhmien väillä ei ollut merkitsevä eroa.

Lapset (6–11-vuotiaat)

Samassa lyhytaikaisessa plasebokontrolloidussa klinisessä tutkimuksessa arvioitiin kylmäkuivattujen ritsatriptaanitablettien tehoa myös 6–11-vuotiaiden lapsipotilaiden hoidossa ($n = 200$). Kivuttomien potilaiden osuudessa kahden tunnin kuluttua hoidosta ei ollut tilastollisesti merkitsevä eroa 5 mg:n ja 10 mg:n kylmäkuivattuja ritsatriptaanitabletteja saaneen ryhmän (39,8 %) ja plaseboryhmän välillä (30,4 %, $p = 0,269$).

Rizastad mahdollistaa migreenikohtauksen hoidon ilman, että potilaan täytyy juoda nestettä. Tämä saattaa auttaa potilaita ottamaan lääkkeen nopeammin esimerkiksi tilanteissa, joissa juotavaa ei ole saatavilla, sekä välttämään juomisen mahdolisesti aiheuttamaa maha-suolikanavan oireiden pahanemista.

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen

Suun kautta annettu ritsatriptaani imeytyy nopeasti ja täydellisesti.

Suun kautta annetun suussa hajoavan tabletin keskimääräinen hyötyosuus on noin 40-45 %, ja keskimääräinen huippupitoisuus plasmassa (C_{max}) saavutetaan noin 1,6-2,5 tunnissa (T_{max}).

Ritsatriptaanin antamisen jälkeen huippupitoisuus plasmassa saavutetaan suussa hajoavaa lääkemuota käytettäessä 30-60 minuuttia myöhemmin kuin tablettia käytettäessä.

Ruoan vaikutus imetyymiseen: Ruovan vaikutusta suussa hajoavan tabletin sisältämän ritsatriptaanin imetyymiseen ei ole tutkittu. Jos ritsatriptaanitabletit otetaan ruoan kanssa, viivästyys huippupitoisuuden (T_{max}) saavuttaminen noin tunnilta. Jos suussa hajoavat tabletit otetaan aterian jälkeen, voi ritsatriptaanin imetyminen viivästyä tätä enemmän (ks. kohta 4.2).

Jakautuminen

Ritsatriptaani sitoutuu vähäisessä määrin (14 %) plasman proteiineihin. Jakaantumistilavuus on miehillä noin 140 litraa ja naisilla 110 litraa.

Biotransformaatio

Ritsatriptaani metaboloituu ensisijaisesti monoamiinioksidaasi-A:n (MAO-A:n) avulla oksidatiivisen deaminaation kautta indolietikkahappometabolitiksi, joka ei ole farmakologisesti aktiivinen.

Vähäisessä määrin muodostuu N-monodesmetyylirtsatriptaania, jolla on samanlainen vaikutus 5-HT_{1B/1D}-reseptoreihin kuin muuttumattomalla ritsatriptaanilla, mutta sen osuus ritsatriptaanin farmakodynamisesta aktiivisuudesta ei ole merkittävä. N-monodesmetyylirtsatriptaanin pitoisuus plasmassa on noin 14 % muuttumattoman ritsatriptaanin pitoisuudesta, ja se poistuu elimistöstä samalla nopeudella. Muita, vähäisempää metaboliitteja ovat N-oksidimetaboliitti, 6-hydroksimetaboliitti ja 6-hydroksimetaboliitin sulfaattikonjugaatti. Mikään näistä metaboliiteista ei ole farmakologisesti aktiivinen. Kun ¹⁴C-leimattua ritsatriptaania annetaan suun kautta, ritsatriptaanin osuus plasman radioaktiivisuudesta on 17 %.

Eliminaatio

Kun ritsatriptaania annetaan laskimoon, AUC-arvo kasvaa miehillä annoksen mukaan ja naisilla lähes annoksen mukaan annosalueella 10–60 mikrog/kg. Kun ritsatriptaania annetaan suun kautta, AUC-arvo kasvaa lähes annoksen mukaan annosalueella 2,5–10 mg. Ritsatriptaanin puoliintumisaika plasmassa on keskimäärin 2-3 tuntia sekä miehillä että naisilla. Ritsatriptaanin plasmapuhdistuma on keskimäärin noin 1000–1500 ml/min miehillä ja noin 900–1100 ml/min naisilla; munuaispuhdistuman osuus tästä on noin 20–30 %. Suun kautta annetun ¹⁴C-leimatun ritsatriptaanian annoksen radioaktiivisuudesta noin 80 % erityy virtsaan ja noin 10 % ulosteisiin. Tämä osoittaa metaboliittien erityvän pääasiassa munuaisten kautta.

Ritsatriptaanin ensikierron metabolismi mukaisesti noin 14 % suun kautta annetusta annoksesta erityy virtsaan muuttumattomana ritsatriptaanina ja 51 % indolietikkahappometaboliittina. Vain 1 % erityy virtsan mukana aktiivisena N-monodesmetyyliemetaboliittina.

Käytettäessä ritsatriptaania päivittääin suositeltuina enimmäisannoksina lääkeaine ei kumuloidu plasmaan.

Farmakokinetiikka eri potilasryhmillä

Seuraavat tiedot perustuvat tablettimeodolla tehtyihin tutkimuksiin.

Potilaat, joilla on migreenikohtaus: Migreenikohtaus ei vaikuta ritsatriptaanin farmakokinetiikkaan.

Sukupuoli: Tutkimuksissa ritsatriptaanin (10 mg suun kautta) AUC-arvo oli miehillä noin 25 % pienempi kuin naisilla, C_{max} oli 11 % pienempi, ja T_{max} oli suunnilleen sama. Todellista farmakokineettisellä erolla ei ollut kliinistä merkitystä.

Ikääntyneet potilaat: Plasman ritsatriptaanipitoisuudet ikääntyneillä potilailla (ikä 65–77 vuotta) olivat samaa luokkaa kuin nuorilla aikuisilla.

Pediatriset potilaat: Ritsatriptaanin farmakokinetiikkaa (kylmäkuivattuina tabletteina) tutkittiin 6–17-vuotiailla migreeniä sairastavilla lapsipotilailla. Kun 20–39 kg painaville lapsipotilaille annettiin 5 mg ritsatriptaania kerta-annoksesta kylmäkuivattuina tabletteina, keskimääräinen lääkeainealtistus oli 15 % pienempi kuin aikuisilla, jotka saivat 10 mg ritsatriptaania kerta-annoksesta kylmäkuivattuina tabletteina, ja kun ≥ 40 kg painaville lapsipotilaalle annettiin 10 mg ritsatriptaania kerta-annoksesta kylmäkuivattuina tabletteina, keskimääräinen altistus oli 17 % suurempi kuin saman annoksen saaneilla aikuisilla. Näiden erojen klininen merkitys on epäselvä.

Maksan vajaatoiminta (Child–Pugh-pistemääriä 5–6): Kun ritsatriptaanitabletteja annettiin suun kautta potilaille, joilla oli alkoholin aiheuttamasta lievästä maksakirroosista johtuva maksan vajaatoiminta, plasman ritsatriptaanipitoisuudet olivat samaa luokkaa kuin nuorilla mies- ja naispuolisilla koehenkilöillä. Kohtalaista maksan vajaatoimintaa (Child–Pugh-pistemääriä 7) sairastavilla potilailla todettiin merkitsevä AUC-arvon lisäys (50 %) ja C_{max} -arvon lisäys (25 %). Farmakokineettisiä tutkimuksia ei ole tehty potilailla, joiden Child–Pugh-pistemääriä on yli 7 (vaikea maksan vajaatoiminta).

Munuaisten vajaatoiminta: Ritsatriptaanin AUC-arvo ei ollut merkitsevästi erilainen munuaisten vajaatoimintaa (kreatiiniipuhdistuma 10–60 ml/min/1,73 m²) sairastavilla potilailla ja terveillä koehenkilöillä. Hemodialyyssipotilailla (kreatiiniipuhdistuma <10 ml/min/1,73 m²) ritsatriptaanin AUC- arvo oli noin 44 % suurempi kuin potilailla, joiden munuaistoiminta oli normaali. Munuaisten vajaatoimintaa sairastavilla potilailla ritsatriptaanin huippupitoisuus plasmassa oli vajaatoiminnan asteesta riippumatta samaa luokkaa kuin terveillä koehenkilöillä.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallis uudesta

Tavanomaisissa prekliinisissä toksisuustutkimuksissa toistetuilla annoksilla, genotoksisuus-, karsinogeenisuus-, lisääntymis- ja sikiötoksisuustutkimuksissa, farmakologisissa turvallisuu stutkimuksissa, farmakokineettisissä tutkimuksissa ja metaboliatutkimuksissa ei ole todettu seikkoja, joiden mukaan valmiste aiheuttaisi vaaraa ihmisille.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Mannitol
Maltodekstriini
Mikrokiteinen selluloosa
Krospovidoni, tyyppi A
Sakkariininatrium

Kolloidinen, vedetön piidioksidi
Magnesiumstearaatti
Mentolin makuaine (maltodekstriini, luonnollinen mentoli, modifioitu maissitärkkelys)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

3 vuotta.

6.4 Säilytys

Säilytä alkuperäispakkauksessa. Herkkä kosteudelle.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

Alumiini/lumiini-läpipa inopakkaus

Pakkauskoot: 1, 2, 3, 6, 12 ja 18 suussa hajoavaa tablettia.

Kaikkia pakkauskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Käyttämätön lääkevalmiste tai jäte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

STADA Arzneimittel AG
Stadastrasse 2-18
61118 Bad Vilbel
Saksa

8. MYYNTILUVAN NUMERO

28853

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 23.09.2011
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 31.05.2014

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

18.11.2021

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Rizastad 10 mg munsönderfallande tablett

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje 10 mg munsönderfallande tablett innehåller 14,53 mg rizatriptanbensoat, motsvarande 10 mg rizatriptan.

För fullständig förteckning över hjälpmitten, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Munsönderfallande tablett

Vit till benvit, rund, platt tablett med avfasade kanter, 10 mm i diameter.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Akut behandling av huvudvärksfasen vid en migränattack med eller utan aura. Rizastad ska inte användas profylaktiskt.

4.2 Dosing och administreringssätt

Dosering

Vuxna över 18 år

Rekommenderad dos är 10 mg.

Upprepad dos: Det bör gå minst två timmar mellan dosintagen. Högst 2 doser får tas under ett dygn.

- *Om huvudvärken återkommer inom 24 timmar:* om huvudvärken återkommer efter att attacken har lindrats kan en till dos tas. Doseringsbegränsningarna ovan ska iakttas.
- *Vid utebliven effekt:* effekten av en andra dos för behandling av samma attack, när första dosen inte gav effekt har inte undersökts i kontrollerade studier. Om patienten inte svarar på första dosen bör därför inte en andra dos tas under samma attack.

Kliniska studier har visat att patienter som inte svarar på behandling vid en attack ändå har god chans att svara på behandling av efterföljande attacker.

Särskilda patientgrupper

Vissa patienter bör få den lägre rizatriptandosen (5 mg), särskilt följande patientgrupper:

- Patienter som behandlas med propranolol. Intag av rizatriptan och propranolol bör separeras med minst 2 timmar (se avsnitt 4.5).
- Patienter med mild till måttlig njurinsufficiens.
- Patienter med mild till måttlig leverinsufficiens.

Doserna bör ges med minst 2 timmars mellanrum, högst två doser bör tas under ett dygn.

Patienter över 65 år

Säkerhet och effekt av rizatriptan hos patienter över 65 år har inte utvärderats systematiskt.

Pediatriska patienter: Barn och ungdomar (under 18 år)

Säkerhet och effekt för rizatriptan hos barn och ungdomar under 18 år har ännu inte fastställts. Tillgänglig information finns i avsnitt 5.1 och 5.2 men ingen doseringsrekommendation kan fastställas.

Administreringssätt

Ingen vätska behövs när man tar munsönderfallande tablett. Tableten löser upp sig på tungan och sväljs ned med saliven. Denna formulering är lämplig vid situationer där ingen vätska finns tillgänglig, eller för att undvika illamående och kräkning som kan orsakas av tablettintag. Dock kan absorptionen av rizatriptan från munsönderfallande tabletter vara födröjd, vilket gör att effekten födröjs.

Föda: Absorptionen av rizatriptan födröjs ungefär en timme när det ges tillsammans med föda. Effekten kan därför inträda senare när rizatriptan ges efter intag av föda (se även avsnitt 5.2, absorption).

4.3 Kontraindikationer

- överkänslighet mot rizatriptan, mentol eller mot något hjälpämne som anges i avsnitt 6.1.
- samtidig användning av monoaminoxidashämmare (MAO-hämmare) eller användning inom två veckor efter det att behandling med MAO-hämmare har avslutats (se avsnitt 4.5)
- rizatriptan är kontraindicerat hos patienter med svår lever- eller svår njurinsufficiens.
- rizatriptan är kontraindicerat hos patienter med tidigare cerebrovaskulär sjukdom eller transitoriska ischemiska attacker.
- medelsvår till svår hypertoni eller obehandlad mild hypertoni.
- fastställd kranskärlssjukdom inklusive ischemisk hjärtsjukdom (angina pectoris, tidigare hjärtinfarkt eller dokumenterad tyst ischemi), symptom på ischemisk hjärtsjukdom eller Prinzmetals angina.
- perifer kärlsjukdom.
- samtidig användning av rizatriptan och ergotamin, ergotaminderivat (inklusive metysergid) eller andra 5-HT_{1B/1D} receptoragonister (se avsnitt 4.5).

4.4 Varningar och försiktighet

Rizatriptan bör endast ges till patienter hos vilka en klar migrändiagnos har fastställts. Det bör inte ges till patienter med basilarismigrän eller hemiplegisk migrän.

Rizatriptan bör inte användas för att behandla ”atypisk” huvudvärk, det vill säga huvudvärk som kan vara förknippad med potentiellt allvarliga medicinska tillstånd (t.ex. cerebrovaskulär sjukdom, aneurysmruptur) där cerebrovaskulär vasokonstriktion kan vara skadlig.

Rizatriptanintag kan vara förknippat med övergående symptom såsom bröstmärter och åtstramningskänsla som kan vara intensiv och även inkludera halsen (se avsnitt 4.8). När man misstänker att sådana symptom tyder på ischemisk hjärtsjukdom bör ingen ytterligare dos tas utan lämplig utredning bör genomföras.

Rizatriptan bör, i likhet med andra 5-HT_{1B/1D}-receptoragonister, inte ges utan att en klinisk bedömning genomförs till patienter där tidigare icke känd hjärtsjukdom är sannolik eller till patienter med förhöjd risk för kranskärlssjukdom (t.ex. patienter med hypertoni, diabetiker, rökare eller användare av nikotinersättningsmedel, män över 40 år, postmenopausala kvinnor, patienter med grenblock samt patienter med uttalad hereditet för kranskärlssjukdom). Det är inte säkert att alla patienter med hjärtsjukdom upptäcks vid hjärtundersökning och i väldigt sällsynta fall har allvarliga hjärtbiverkningar uppkommit hos patienter utan underliggande hjärtsjukdom när de har fått

5-HT₁-agonister. Rizatriptan ska inte ges till patienter med fastställd kranskärlssjukdom (se avsnitt 4.3).

5-HT_{1B/1D}-receptoragonister har förknippats med koronar vasospasm. I sällsynta fall har myokardischemi eller hjärtinfarkt rapporterats vid användning av 5-HT_{1B/1D}-receptoragonister inklusive rizatriptan (se avsnitt 4.8).

Andra 5-HT_{1B/1D} receptoragonister (t.ex. sumatriptan) ska inte ges samtidigt med rizatriptan (se avsnitt 4.5).

Efter rizatriptanavvändning bör det gå minst 6 timmar innan läkemedel av ergotamintyp ges (t.ex. ergotamin, dihydroergotamin eller metysergid). Efter att ergotamininnehållande medel har administrerats bör det gå 24 timmar innan rizatriptan ges. Även om additiva vasospastiska effekter inte observerades i en klinisk farmakologisk studie där 16 friska män fick rizatriptan peroralt och ergotamin parenteralt är sådana additiva effekter teoretiskt möjliga (se avsnitt 4.3).

Serotonergt syndrom (innefattande förändrad sinnesstämning, autonom instabilitet och neuromuskulära avvikelser) har rapporterats efter samtidig behandling med triptaner och selektiva serotoninåterupptagshämmare (SSRI) eller serotonin- noradrenalinåterupptagshämmare (SNRI). Dessa reaktioner kan vara allvarliga. Om samtidig behandling med rizatriptan och en SSRI eller SNRI är kliniskt motiverad rekommenderas lämplig övervakning av patienten framför allt under behandlingsstart, vid dosökning eller vid tillägg av ett annat serotonergt läkemedel (se avsnitt 4.5).

Vid samtidig användning av triptaner (5-HT_{1B/1D}-agonister) och växtbaserade läkemedel innehållande Johannesört (*Hypericum Perforatum*) kan biverkningar vara vanligare.

Angioödem (t.ex. ansiktsödem, svullen tunga eller svalgödem) kan förekomma hos patienter som behandlas med triptaner, inklusive rizatriptan. Om angioödem i tunga eller svalg uppträder bör patienten ställas under medicinsk övervakning tills symtomen har försvunnit. Behandlingen bör genast sättas ut och erättas av ett medel där den aktiva substansen tillhör en annan läkemedelsgrupp.

Risken för interaktion bör övervägas när rizatriptan ges till patienter som tar läkemedel som metaboliseras via CYP2D6 (se avsnitt 4.5).

Huvudvärk vid överanvändning av läkemedel

Användning av smärtstillande läkemedel mot huvudvärk under för lång tid kan förvärra huvudvärken. Om detta sker eller misstänks bör läkare rådfrågas och behandlingen bör avbrytas. Hos patienter som har ofta återkommande eller daglig huvudvärk trots (eller på grund av) regelbunden användning av läkemedel mot huvudvärk bör man misstänka överanvändningshuvudvärk.

Hjälpämne

Detta läkemedel innehåller mindre än 1 mmol (23 mg) natrium per munsönderfallande tablett, dvs. är näst intill ”natriumfritt”.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Ergotamin, ergotaminderivat (inklusive metysergid) och andra 5-HT_{1B/1D}-receptoragonister:

På grund av additiv effekt ökar samtidig användning av rizatriptan och ergotamin, ergotaminderivat (inklusive metysergid) eller andra 5-HT_{1B/1D}-receptoragonister (t.ex. sumatriptan, zolmitriptan, naratriptan) risken för vasokonstriktion i kranskärlen och hypertensiva effekter. Denna kombination är kontraindicerad (se avsnitt 4.3).

Monoaminoxidashämmare:

Rizatriptan metaboliseras huvudsakligen via monoaminoxidas subtyp A (MAO-A). Plasmakoncentrationerna för rizatriptan och dess aktiva N-monodesmetylmetabolit var förhöjda vid

samtidig tillförsel av en selektiv reversibel MAO-A-hämmare. Liknande eller större effekter förväntas för icke-selektiva reversibla (t.ex. linezolid) och irreversibla MAO-hämmare. På grund av risken för vasokonstriktion av koronararterna och hypertensiva tillstånd är rizatriptanadministrering kontraindicerad hos patienter som tar MAO-hämmare (se avsnitt 4.3).

Betablockerare:

Plasmakoncentrationerna av rizatriptan kan öka vid samtidig administrering av propranolol. Denna ökning beror troligen på interaktion mellan de båda aktiva substanserna i samband med förstapassagemetabolismen eftersom MAO-A bidrar till metaboliseringen av både rizatriptan och propranolol. Denna interaktion leder till ökningar i AUC och C_{max} på i genomsnitt 70 – 80 %. Till patienter som tar propranolol bör rizatriptan ges i dosen 5 mg (se avsnitt 4.2).

I en interaktionsstudie påverkade inte nadolol och metoprolol plasmakoncentrationerna av rizatriptan.

Selektiva serotoninåterupptagshämmare (SSRI) / serotonin- noradrenalinåterupptagshämmare (SNRI) och serotonergt syndrom:

Fall har rapporterats där patienter beskrivs med symptom som skulle kunna vara serotonergt syndrom (inklusive förändrad mental status, autonom instabilitet och neuromuskulära avvikelse) efter att selektiva serotoninåterupptagshämmare (SSRI) eller serotonin- noradrenalinåterupptagshämmare (SNRI) har använts tillsammans med triptaner (se avsnitt 4.4).

In vitro-studier tyder på att rizatriptan hämmar cytokerom P450 2D6 (CYP 2D6). Kliniska interaktionsdata finns ej tillgängliga. Interaktionsrisken bör övervägas om rizatriptan ges till patienter som använder CYP 2D6-substrat.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Fertilitet

Effekter på fertilitet hos mänskliga har inte studerats. Djurstudier kunde endast visa minimala effekter avseende fertilitet vid plasmakoncentrationer vida överstigande terapeutiska koncentrationer i mänskliga (mer än 500-faldig).

Graviditet

Säkerheten för rizatriptan vid användning under graviditet har ej fastställts. Djurstudier tyder inte på skadliga effekter, med avseende på embryonal- eller fosterutveckling, dräktighetsförloppet, förlössning eller postnatal utveckling, vid dosnivåer som är högre än de terapeutiska dosnivåerna.

Eftersom resultaten från reproduktions- och utvecklingsstudier på djur inte alltid är överförbara till mänskliga bör rizatriptan endast användas under graviditet om ett klart behov föreligger.

Amning

Studier på råttor påvisade en mycket hög överföring av rizatriptan i mjölk. Mycket små, övergående minskningar i kroppsvikt sågs hos diande råttungar när modern exponerades för systemiska nivåer betydligt högre än den maximala exponeringsnivån hos mänskliga. Humandata finns inte.

Försiktighet bör därför iakttas när rizatriptan ges till ammande kvinnor. Barnets exponering bör minimeras genom att amning undviks i 24 timmar efter behandling.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Migrän eller behandling med rizatriptan kan orsaka somnolens hos vissa patienter. Yrsel har också rapporterats hos några patienter som hade fått rizatriptan. Patienterna bör därför själva ta ställning till sin förmåga att utföra komplexa uppgifter både under migränattacker och efter intag av rizatriptan.

4.8 Biverkningar

Rizatriptan har studerats hos 8 630 vuxna patienter under upp till ett år i kontrollerade kliniska studier. De vanligaste biverkningarna utvärderade i kliniska studier var yrsel, somnolens och asteni/orkeslöshet.

Följande biverkningar har utvärderats i kliniska studier och/eller rapporterats efter godkännandet:
Mycket vanliga ($\geq 1/10$); Vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$); Mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$); Sällsynta $\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$); Mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$); ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

Immunsystemet

Sällsynta: överkänslighetsreaktion, anafylaxi/anafylaktoid reaktion.

Psykiska störningar

Mindre vanliga: desorientering, sömnlöshet, nervositet.

Centrala och perifera nervsystemet

Vanliga: yrsel, somnolens, parestesi, huvudvärk, hypestesi, nedsatt mental skärpa, tremor.

Mindre vanliga: ataxi, vertigo, dysgeusi/dålig smak i munnen.

Sällsynta: syncope.

Ingen känd frekvens: krampanfall, serotonergt syndrom.

Ögon

Mindre vanliga: dimsyn.

Hjärtat

Vanliga: palpitation, takykardi.

Mindre vanliga: arytmia, EKG-avvikelse.

Sällsynta: cerebrovaskulär händelse (de flesta av dessa biverkningar har rapporterats hos patienter med riskfaktorer för koronar kärlsjukdom), bradykardi.

Ingen känd frekvens: myokardischemi eller hjärtinfarkt (de flesta av dessa biverkningar har rapporterats hos patienter med riskfaktorer för koronar kärlsjukdom).

Blodkärl

Vanliga: värmevallningar.

Mindre vanliga: hypertoni.

Ingen känd frekvens: perifer vaskulär ischemi.

Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum

Vanliga: svalgbesvär, dyspné.

Sällsynta: väsande andning.

Magtarmkanalen

Vanliga: illamående, munorrhet, kräkningar, diarré.

Mindre vanliga: törst, dyspepsi.

Ingen känd frekvens: ischemisk kolit.

Hud och subkutan vävnad

Vanliga: rodnad, svettning.

Mindre vanliga: klåda, urticaria, angioödem (t.ex. ansiktsödem, svullen tunga, svalgödem), (rörande angioödem se även avsnitt 4.4), utslag.

Ingen känd frekvens: toxisk epidermal nekroly.

Muskuloskeletala systemet och bindväv

Vanliga: lokal tyngdkänsla.

Mindre vanliga: nacksmärta, lokal åtstramningskänsla, stelhet, muskelsvaghet, ansiktssmärta, myalgi.

Allmänna symtom och/eller symtom vid administreringsstället

Vanliga: Asteni/orkeslöshet, buk- eller bröstmärter.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nyttariskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Rizatriptan 40 mg (tillfört antingen som en engångsdos eller som två doser med 2 timmars intervall) tolererades vanligen väl hos mer än 300 vuxna patienter; yrsel och somnolens var de vanligaste läkemedelsrelaterade biverkningarna.

I en klinisk farmakologisk studie där 12 individer fick rizatriptan till en total kumulativ dos på 80 mg (given inom fyra timmar), upplevde två av dem synkope och/eller bradykardi. En försöksperson, en 29-årig kvinna, fick kräkningar, bradykardi och yrsel, som uppkom tre timmar efter det att hon fått totalt 80 mg rizatriptan (givet över två timmar). AV-block III, som svarade på atropin, observerades en timme efter att de andra symptomen uppträdde. Den andra personen, en 25-årig man, upplevde övergående yrsel, synkope, inkontinens samt en 5 sekunder lång systolisk paus (enligt EKG) omedelbart efter en smärtsam venpunktion. Venpunktionen inträffade två timmar efter det att mannen fått totalt 80 mg rizatriptan (givet över fyra timmar).

Baserat på de farmakologiska egenskaperna hos rizatriptan kan dessutom hypertoni eller andra, allvarligare kardiovaskulära symptom uppstå efter överdosering. Gastrointestinal tömning (såsom ventrikeltömning följt av aktivt kol) bör övervägas hos patienter när man misstänker en överdos med rizatriptan. Klinisk övervakning av patienten samt EKG-monitorering bör fortsätta under åtminstone 12 timmar, även om kliniska symptom ej observeras.

Effekterna av hemo- eller peritonealdialys på plasmakoncentrationerna av rizatriptan är okända.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: analgetika; migränläkemedel; selektiva 5HT-1-receptoragonister, ATC-kod N02C C04

Rizatriptan binder selektivt och med hög affinitet, till humana 5-HT_{1B} och 5-HT_{1D}-receptorer och har liten eller ingen effekt eller farmakologisk aktivitet på 5-HT₂-, 5-HT₃-, adrenerga alfa₁- och alfa₂- eller beta-, D₁- och D₂-dopaminerga, histaminerga H₁-, muskarina eller benzodiazepinreceptorer.

Den terapeutiska effekten av rizatriptan vid behandling av migränhuvudvärk kan eventuellt hänföras till dess agonistiska effekt på 5-HT_{1B} och 5-HT_{1D}-receptorer vid de extracerebrale intrakraniella blodkärl som man tror dilateras under en attack och vid de sensoriska trigeminusnervbanor som innerverar dem. Aktivering av dessa 5-HT_{1B} och 5-HT_{1D}-receptorer kan eventuellt leda till konstriktion

av smärtgenererande intrakraniella blodkärl och hämning av frisättandet av neuropeptider, vilket i sin tur ger minskad inflammation i känsliga vävnader samt minskad central smärtsignalöverföring via trigeminus.

Farmakodynamiska effekter

Vuxna

Effekten av rizatriptan munsönderfallande tablettter vid akut behandling av migränattackar fastställdes i två randomiserade, placebokontrollerade multicenterstudier, vars design liknade studierna för rizatriptan tabletter. I en studie (n=311), var effektsvaret 2 timmar efter behandling hos patienter behandlade med rizatriptan munsönderfallande tablettter ca 66 % för rizatriptan 5 mg och 10 mg, jämfört med 47 % i placebogruppen. I en större studie (n=547) var effektsvaret 2 timmar efter behandling 59 % hos patienter behandlade med rizatriptan 5 mg munsönderfallande tablettter, samt 74 % efter behandling med 10 mg, jämfört med 28 % i placebogruppen. Rizatriptan munsönderfallande tablettter hade även effekt mot funktionsnedsättningen, illamående, fotofobi och fonofobi som åtföljde migränanfallen. En signifikant lindring av huvudvärken observerades redan efter 30 minuter efter intag i en av de två kliniska prövningarna för 10 mg-dosen (se avsnitt 5.2 Absorption).

Baserat på studier på den orala tabletten, har rizatriptan även effekt mot menstruell migrän, dvs. migrän som inträffar inom tre dagar före eller efter menstruationens början.

Ungdomar (12-17 år)

Effekten av rizatriptan frystorkade tablettter utvärderades hos pediatriska patienter (12-17 år) i en multicenter, randomiserad, dubbel-blind, placebokontrollerad studie med parallella grupper (n=570). Kravet var att patientgruppen historiskt skulle vara "non-responsive" till behandling med NSAID och paracetamol. Patienter med kvalificerande migrähuvudvärk fick initialt placebo eller rizatriptan inom 30 minuter efter symptomdebut. Individer som inte svarade på placebo efter den 15 minuter långa placebo run-in-perioden behandlade sedan en migränattack med placebo eller rizatriptan. En viktbaseras doseringsstrategi användes, där patienter som vägde 20 till <40 kg erhöll 5 mg rizatriptan och patienter som vägde ≥40 kg erhöll 10 mg rizatriptan.

I denna berikade populationsstudie observerades en skillnad på 9 % mellan aktiv behandling och placebo för det primära effektmåttet smärtfrihet (minskning från måttlig eller svår smärta till ingen smärta) 2 timmar efter behandling (31 % för rizatriptan jämfört med 22 % för placebo (p=0,025)). Ingen signifikant skillnad förelåg för det sekundära effektmåttet smärtlindring (minskning från måttlig eller svår smärta till lindrig eller ingen smärta).

Barn (6-11 år)

Effekten av rizatriptan frystorkade tablettter utvärderades hos pediatriska patienter 6 till 11 år i samma placebokontrollerade akutstudie (n=200). Den procentuella andelen patienter som uppnådde smärtfrihet 2 timmar efter behandling skilde sig inte statistiskt signifikant mellan patienter som fick rizatriptan frystorkad tablett 5 mg och 10 mg jämfört med de som fick placebo (39,8 % jämfört med 30,4 %, p=0,269).

Rizastad munsönderfallande tablettter gör det möjligt för migränpatienter att behandla migränattackerna utan att behöva svälja någon vätska. Detta kan göra så att patienterna kan ta läkemedlet tidigare, t.ex. när vätskor inte är tillgängliga, och även undvika en möjlig förvärrning av gastrointestinala symtom som intag av vätskor kan orsaka.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Rizatriptan absorberas snabbt och fullständigt efter oral administrering.

Den orala biotillgängligheten för de munsönderfallande tablettterna är i medeltal cirka 40 – 45 % och medelvärdet för den maximala plasmakoncentrationen (C_{max}) nåddes efter cirka 1,6 – 2,5 timmar

(T_{max}). Tiden till maximal plasmakoncentration efter administrering av rizatriptan i den munsönderfallande formuleringen är födröjd med 30 – 60 minuter jämfört med tabletten.

Matens inverkan på absorptionen: Effekten på absorptionen av rizatriptan från munsönderfallande tabletter vid intag av föda har inte studerats. För rizatriptan tabletter födröjs T_{max} med ca en timme när tabletter ges efter intag av föda. Ytterligare födröjning av absorptionen av rizatriptan kan uppträda när den orala frystorkade beredningen ges efter måltid (se avsnitt 4.2).

Distribution

Rizatriptan binder minimalt (14 %) till plasmaproteiner. Distributionsvolymen är cirka 140 liter för män och 110 liter för kvinnor.

Metabolism

Den primära metaboliseringvägen för rizatriptan är oxidativ deaminering via monoaminoxidas A (MAO-A) till en indolättiksyrametabolit, som inte är farmakologiskt aktiv. N-monodesmetylrizatriptan, en metabolit med aktivitet jämförbar med modersubstansen på 5-HT_{1B/1D}-receptorerna, bildas i mindre grad, men bidrar inte signifikant till den farmakodynamiska effekten av rizatriptan. Plasmakoncentrationer av N-monodesmetylrizatriptan är cirka 14 % av modersubstansens och de elimineras med jämförbar hastighet. Andra metaboliter som bildas i mindre utsträckning är N-oxiden, 6-hydroximetaboliten och ett sulfatkonjugat av 6-hydroximetaboliten. Ingen av dessa metaboliter är farmakologiskt aktiv. Efter oral administrering av ¹⁴C-märkt rizatriptan står rizatriptan för ca 17 % av radioaktiviteten i plasma.

Eliminering

Efter intravenös administrering ökar AUC proportionellt hos män, och i det närmaste proportionellt hos kvinnor i dosintervallet 10 – 60 µg/kg. Efter oral administrering ökar AUC nästan proportionellt mot dosen i dosintervallet 2,5 – 10 mg. Halveringstiden för rizatriptan i plasma hos män och kvinnor är i genomsnitt 2 – 3 timmar. Genomsnittlig plasmaclearance av rizatriptan är cirka 1000 – 1500 ml/min hos män och cirka 900 – 1100 ml/min hos kvinnor. Ungefär 20 – 30 % av detta är renalt clearance. Efter en oral dos av ¹⁴C-märkt rizatriptan utsöndras ca 80 % av radioaktiviteten i urinen och cirka 10 % av dosen via faeces. Detta visar att metaboliterna huvudsakligen utsöndras via njurarna.

I överensstämmelse med dess förstapassagemetabolism utsöndras ca 14 % av en oral dos i urin som oförändrat rizatriptan medan 51 % utsöndras som indolättiksyrametaboliten. Mindre än 1 % utsöndras i urinen i form av den aktiva N-monodesmetylmetaboliten.

Om rizatriptan ges enligt föreskrifter om maximal dos sker ingen ackumulering i plasma från dag till dag.

Farmakokinetik i olika patientgrupper

Följande data baseras på studier med den orala tablettformuleringen.

Patienter med en migränattack: En migränattack påverkar inte farmakokinetiken för rizatriptan.

Kön: AUC för rizatriptan (10 mg oralt) var ungefär 25 % lägre hos män jämfört med hos kvinnor, C_{max} var 11 % lägre och T_{max} inträffade ungefär vid samma tidpunkt. Dessa farmakokinetiska skillnader hade inte någon klinisk betydelse.

Äldre: Plasmakoncentrationerna för rizatriptan hos äldre (åldersspann 65 – 77 år) efter tablettintag, liknade de som observerats hos yngre vuxna.

Pediatrisk population: En farmakokinetikstudie med rizatriptan (som frystorkad tablett) utfördes hos pediatriska migränpatienter i åldern 6 till 17 år. Efter administrering av en engångsdos 5 mg rizatriptan frystorkad tablett till pediatriska patienter som vägte 20-39 kg eller 10 mg rizatriptan frystorkad tablett till pediatriska patienter som vägte ≥ 40 kg, var medelvärdet för exponering 15 % lägre respektive 17

% högre jämfört med exponeringen som observerades efter administrering av en engångsdos 10 mg rizatriptan frystorkad tablett till vuxna. Den kliniska betydelsen av dessa skillnader är oklar.

Nedsatt leverfunktion (Child-Pugh's score 5 – 6): Efter oral administrering till patienter med nedsatt leverfunktion orsakad av mild alkoholrelaterad levercirrhos var plasmakoncentrationerna av rizatriptan likvärdiga med dem som setts hos unga män och kvinnor. En signifikant ökning av AUC (50 %) och C_{max} (25 %) sågs hos patienter med måttligt nedsatt leverfunktion (Child-Pugh's score 7). Farmakokinetiken har inte studerats hos patienter med Child-Pugh's score >7 (gravt nedsatt leverfunktion).

Nedsatt njurfunktion: Hos patienter med nedsatt njurfunktion (kreatininclearance 10 – 60 ml/min/1,73 m²) skiljde sig inte AUC för rizatriptan efter tablettintag signifikant från AUC hos friska individer. Hos hemodialyspatienter (kreatininclearance <10 ml/min/1,73 m²) var AUC för rizatriptan cirka 44 % större än hos patienter med normal njurfunktion. Den maximala plasmakoncentrationen hos patienter med alla grader av nedsatt njurfunktion var jämförbar med den hos friska individer.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Prekliniska studier visar inte några risker för mänskliga avseende allmäntoxicitet, genotoxicitet, karcinogenicitet, reproductionseffekter och effekter på utveckling, säkerhetsfarmakologi samt effekter på farmakokinetik och metabolism.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmänne

Mannitol
Maltodextrin
Mikrokristallin cellulosa
Krospovidon typ A
Sackarinnatrium
Kolloidal vattenfri kiseldioxid
Magnesiumstearat
Mentolskämne (maltodextrin, naturlig mentol, modifierad majsstärkelse)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

3 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras i originalförpackningen. Fuktkänsligt.

6.5 Förpackningstyp och inne håll

Al/Al-blister.

Förpackningsstorlekar: 1, 2, 3, 6, 12 eller 18 munsönderfallande tablettter.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Ej använt läkemedel och avfall skall hanteras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Stada Arzneimittel AG
Stadastrasse 2 – 18
61118 Bad Vilbel
Tyskland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

28853

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 23.09.2011
Datum för den senaste förnyelsen: 31.05.2014

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

18.11.2021